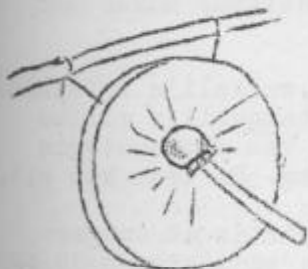

de Kor

JULI 1952 No 7

Redactie : Bob Entrop Zeezwaluwstraat 201/203 Scheveningen -554210

DE LAATSTE SLAG

Dit is dan inderdaad de laatste slag op de B.M.-Gong; de gong, die U oproept naar het Internationale Congres op 24 Augustus as te Scheveningen. Bijna is het niet meer nodig, want nog een gering aantal dagen en we kunnen elkaar de hand schudden. Toch nog een kort woord voor het

zo ver is, want er moet ons nog iets van het hart. Een woord van lof en een woord van teleurstelling.

Wie susses wil hebben, moet steeds maar weer op het zelfde aambeeld hameren. Nu dat hebben wij gedaan. In losse folders en vele Kor-artikelen hebben wij niet alleen het congres van alle zijden belicht, maar hebben wij tevens met klem verzocht de invulstroken direct en ingevuld aan de secretaris terug te zenden. Een woord van lof voor hen, die dit werkje direct maar even hebben opgeknapt, een woord van lof en hartelijken dank.

De speciale congresfolder, die wij U toestuurd heeft zijn werk weer gedaan. Wederom hebben een flink aantal leden hun B.M.plicht vervuld. De secretaris had een welgevulde brievenbus. Jammer genoeg waren er ook stroken bij van hen, die om bepaalde redenen helaas niet aan het congres kunnen deelnemen. Dat is natuurlijk erg jammer, maar....de strook kwam in ieder geval terug. Wij weten dus nu, wat deze leden betreft, waar wij aan toe zijn. Wij hadden echter gehoopt, dat, naar aanleiding van deze laatste folder, iedereen nu even spontaan zijn steentje zou hebben bijgedragen, door de strook terug te sturen.

Wij nemen het U helemaal niet kwalijk, wanneer U door ziekte, uitstедigheid, of, omdat U aan een Congres niets aanvindt, niet aanwezig zult zijn, maar vertel het ons dan toch even. Onze berekening naar het aantal bezoekers is dan geen slag in de lucht meer.

Het zou zo prachtig zijn, wanneer wij met al onze leden één maal per maand persoonlijk contact hadden - zoals bv. het geval is in Werkgroep Den Haag. Hoe veel gemakkelijker zou dan een organisatie van een congres zijn. Nu moeten wij via de spreekbuis "de Kor" Uw enthousiasme wekken, U tot daden brengen en voorzichtig gezegd: U op Uw B.M.plicht opmerkzaam maken. Dat is veel moeilijker, maar dat het gaat, zal het as. Congres bewijzen.

Ik weet, dat ook dit korte artikeltje weer een aantal leden van de belangrijkheid van congressen en van de noodzakelijkheid van invulstroken zal doordringen. En daarom is het geen verloren papier en inkt geweest. Nu gaat het er alleen nog maar om het congres op 24 Augustus tot en met te doen slagen. Als het 25 Augustus geweest is, bent U te laat en moet U weer een jaar wachten. Laat dit evenement dan ook niet langs U heengaan, maar zorg er voor dat ook Uw stoel in de congreszaal bezet is.

Tot ziens dan in Scheveningen

Bob Entrop
Voorzitter

AQUARIUMFOTOGRAFIE

door BOB ENTROP

Wie zich met deze tak van de fotografie al eens bezig heeft gehouden, zal het kunnen beamen, dat het lang geen peulieschilletje is en dat er werkelijk hard gezwoegd moet worden, alvorens er één dragelijke prent uit de bus komt rollen.

Ondanks de moeilikheden, die er aan verbonden zitten, meende ik toch de lezers eens enkele tips te moeten verschaffen, die hen op de goede weg zouden kunnen brengen, opdat ook zij die een goede camera bezitten, deze niet renteloos in de kast laten liggen, maar dienstbaar maken aan de zee-aquariumsport.

Zijn goede natuurfoto's over het algemeen al schaars, werkelijk zeldzaam zijn foto's van zeedieren in hun natuurlijk- of semi-natuurlijk milieu opgenomen. De meeste fotografen geven er na een serie van mislukkingen de brui aan, zonder ooit tot resultaten te zijn gekomen. En toch kan het.

Wie een zee-aquarium bezit en daarbij dagelijks een korter of langer ogenblik voor zijn bak vertoeft om het leven van zijn zeedieren gade te slaan, zal zeker wel eens de wens geuit hebben zulke tafereeltjes fotografisch vast te kunnen leggen.

Laten wij deze wens niet onvervuld laten, maar meteen aan het werk gaan. Eerst willen wij het hebben over het belangrijkste instrument: de camera. Omdat wij het betreffende dier meestal direct zo groot mogelijk op de plaat of de film willen krijgen, moet onze camera geschikt zijn om er op korte afstand van het onderwerp mee te werken. Zowel de kleinbeeldcamera -gecompleteerd met de diverse hulpstukken- als de bekende 9/12 klapcamera met dubbele balguitrek zijn voor ons doel uitstekend geschikt.

Bij de 9/12 camera kunnen wij op het matglas-verscholen onder de ouderwetse, maar onontbeerlijke zwartedoek-precies bekijken, wat wel en wat niet op de plaat, dus op de foto komt te staan.

Een stevig statief van waar af de belichting trilvrij kan geschieden, is even onontbeerlijk als een plaat of een film. Vaak toch zullen wij tijd-opnamen van enkele seconden moeten maken.

Omdat waterdieren nog al beweeglijk van aard zijn, moeten wij, door het bijbrengen van veel licht, korte belichtingstijden trachten te bereiken, wil het dier zonder bewegingsonscherpte gefotografeerd kunnen worden.

Aangezien onze dieren ook dikte hebben (lees voor dikte ook lengte) en wij graag het voorste, maar ook het achterste gedeelte scherp hebben, zijn wij altijd verplicht onze lens te diaphragmeren, wat weer een verlenging van de belichtingstijd tengevolge heeft.

Hoe luier het dier in zijn bewegingen is, hoe langer wij onze belichtings tijd kunnen nemen.

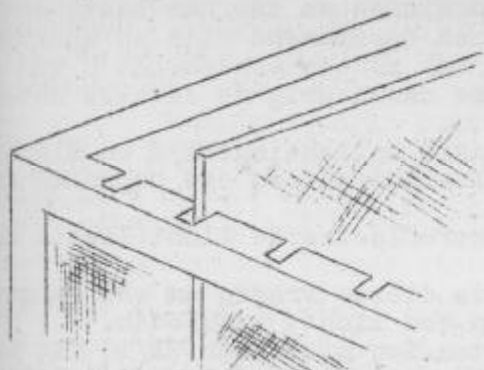
Omdat we vaak-gebruikmakende van een gewone electriciteitsmeter-juist nog net wat licht te kort komen, grijpen verschillende fotografen naar de flitslamp met een hoog lichtvolume. Maar dat betekent tevens, dat iedere opname een lamp van 50-75 cent kost. Bij veel opnamen, en daartoe worden wij immers zo gauw verleid, gaat dit in de papieren lopen.

Daarom gebruiken wij liever de Argaphoto-opnamelampen van 500 Watt, die een behoorlijk lange branduur hebben.

De plaatsing van de lampen is voor ieder object eigenlijk verschillend, maar meest worden zij boven het aquarium geplaatst; soms ook één er boven en één van voren of opzij. Met de laatste lamp is het oppassen voor reflexen in de voorruit, die op de foto zeer hinderlijk kunnen zijn.

Hoe helderder het water is, waarin de dieren gefotografeerd moeten worden hoe beter, want troebel water-trouwens water in het algemeen-slokt erg veel licht op. Ook de voorruit moet krasvrij en opgepoetst zijn.

Gaat het om opnamen van een enkel dier of misschien zelfs een detail van een dier, dan kunnen wij ook gebruik maken van een speciaal foto-aquarium.

Zo'n foto-aquarium heeft nog een speciale inrichting. In de bovenzijranden worden in het ijzer sleuven gezaagd, waarin vertikaal glasruitjes (van het voorruitformaat) geschoven kunnen worden. Door deze ruitjes wordt het foto-dier gedwongen zich direct naar de voorruit te begeven. Dit heeft tot voordeel dat de "speler" steeds ongeveer op gelijke afstand van de camera blijft. Wij behoeven nu onze scherpte-diepte gordel niet zo groot te nemen, m.a.w. we behoeven niet zo sterk te diaframeren, om toch het gehele dier scherp

te krijgen. Deze schuifruitjes kunnen we nog van verschillende kleuren glas nemen. Zij vormen dan mooie egale achtergrondjes, waartegen het dier goed afsteekt. Voor kleine dieren zijn zulke bakjes wel praktisch. Een nadeel is, dat we het dier niet opnemen, in een natuurlijk omgeving en tegen een stemmingsvolle achtergrond. De opnamen krijgen dan ook meer een documentair karakter. Een ander nadeel is ook, dat het dier in zo'n min of meer bekrompen ruimte zich niet erg op zijn gemak zal voelen en dus onnatuurlijke gedragingen vertoont.

Liever fotografeer ik de dieren in de normale gezelschapsbak, waaraan zij gewend zijn, waar bij toch de mogelijkheid bestaat van ruimtebeperking. Immers door middel van ruiten en glasrepen kunnen wij het dier van zijn medebewoners afzonderen, zodat de laatsten niet op het meest critieke moment het beeldveld in komen wandelen of zwemmen.

Een kleine tip: Wanneer U de ruiten in het bodemzand drukt krijgt U een donkere streep te zien, die op de foto natuurlijk ook zichtbaar zou worden. Door nu het bodemzand wat tegen de ruit-aan de voorzijde op te hogen verdwijnt de tussenruit als het ware bij toverslag. Deze scheidingsruitjes, die in het gezelschapsaquarium gebruikt worden, nemen wij van gewoon glas. Wanneer wij nu maar zo zonder meer de normale achtergrond meefotograferen, zullen we zien dat allerlei storende elementen op de foto voorkomen. Een witte anjelier bv. wordt in de achtergrond door de geringe scherpte-diepte tot een witte, wollige, ondefinieerbare vlek. Dit had niet nodig geweest indien we de steen, waar de anjelier zich op heeft gehecht, even buiten het gezichtsveld zetten. Een al te egale achtergrond werkt onnatuurlijk, daarom moet er altijd-zoals het in vakkringen heet-wat muziek in de achtergrond blijven zitten.

In de laatste jaren heeft de fotoindustrie ons een apparaat gebrachtdede zgn. electronenflits-die het mogelijk maakt om ook de snelste bewegingen in de foto te bevriezen. Dit apparaat maakt het mogelijk om met één lamp 50.000 flitsopnamen te maken. De belichtingstijd is constant altijd 1/5000 seconde!! Zelf had ik het genoeg met zo'n apparaat enige proefopnamen te mogen maken. Helaas moet dit een ongeïllustreerd artikel blijven (o, dat stencilwerk!) want anders konden de lezers tevens de resultaten zien, die met de electronenblitz bereikt werden. Een bewegende steurkrah, zwemmende paling en zeenaald etc. werden met 1/5000 sec. gevangen. Het lichtvolume is geweldig: 10.000 000 lumen!!! Werkelijk: zo'n verlichtingsapparaat in combinatie met een goede camera en dan nog de kleurenfilm moet het neusje van de zalm wezen voor de zee-aquariumfotografie. Wanhoop echter niet lezers, want ook zonder deze superinstallatie kunt U resultaten krijgen, die er mogen zijn.

Tot slot wil ik graag nog in het kort een stel tips geven voor het glibberige pad der aquariumfotografie.

Om de juiste belichtingstijd te vinden, maakt U eerst een serie proefopnamen van het zelfde onderwerp, echter met verschillende diaphragma's. Na het ontwikkelen van de film of de platen kiezen we dan het beste negatief uit, waarin alle details en partijen goed doortekend zijn en waarvan dus een goede afdruk en vergroting gemaakt zal kunnen worden. Dat U van tevoren bij de proefopnamen van iedere opname nauwkeurig de details noteerde, spreekt van zelf.

Door deze serie opnamen krijgt U dus een basis belichtingstijd en diaphragma bij het gebruik van een bepaalde hoeveelheid licht en een bepaalde filmsoort.

De onderkant van de dieren wordt door het gereflecteerde licht (lichte zandbodem) prachtig opgehelderd.

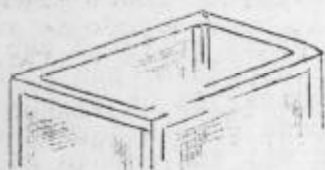
Donkere rotswanden, maar ook donker gekleurde dieren vragen om een langere belichtingstijd dan bv. een witte schelp op een lichte zandbodem.

Gebruik steeds de zelfde soort film en platen. Een plaat van 21/10 Din is een mooie snelheid, terwijl toch de korrel in het negatief nog fijn blijft, waardoor het negatief flinke vergrotingen toelaat.

Begin Uw fotografienloopbaan met een eenvoudig en rustig dier: een levende kokkel, een ingegraven krab, een anemoon bv. Later, wanneer de praktijk wat routine gebracht heeft, gaat U natuurlijk proberen de dieren in een bepaalde levensuiting te kijken; bv. bij de paring, bij vechtpartijen, maaltijden enz.

Ook is het interessant om van één bepaald dier een serie te gaan samenstellen, hetzij een ontwikkelingsgang, hetzij een ander afgerond geheel.

En nu de belangrijkste tip: Duik in Uw kast, grijp Uw camera en ga eens experimenteren. Schrijf mij gerust over Uw moeilijkheden, maar ook graag over Uw ervaringen, en.....resultaten. Want daar is de schrijver erg nieuwsgierig naar

De Bak

In het Mei-Juni nummer van "Das See-Aquarium" lezen wij een artikel van de hand van Wilhelm Modest, waarin hij verschillende waardevolle gegevens verstrekt, die van belang kunnen zijn bij de aanschaf of het zelf bouwen van een aquarium.

Zonder van dit artikel een woordelijke vertaling te geven, komt het mij toch nuttig voor ook de lezers van de Kor deze tips niet te onthouden. De heer Modest spreekt in de eerste plaats zijn verwondering uit over het feit, dat hij-vooral op tentoonstellingen, waar een grote hoeveelheid aquaria bij elkaar staan-nog de vreemdste bakmaten tegenkomt variërende tussen ongelooflijk lange, ongelooflijk hoge en andere ongelooflijk idiote maten. Deze maten, die vaak in generlei wijze biologisch verantwoord zijn, ontstonden meestal doordat ergens in de woning nu juist zo'n "prachtige" nis of hoek nog vrij was en waarin de bak zou moeten passen.

In de tweede plaats waarschuwt de schrijver tegen de meestal veel te slappe constructie van de hoekijzerenaquaria en dito tafels. En hierin heeft hij groot gelijk. Bedenk welk een gevaar U loopt om bv. op een etagewoning enkele aquaria op te stellen, waaraan U iederen dag de kans loopt, dat zij het begeven. Liever-volgens de schrijver-laten wij volgens onze eigen aanwijzingen een bak construeren van degelijk zwaar hoekijzer, vakkundig gelast (vooral goed haaks en binnenwerks zonder lasklodders Red.) en tevens vakkundig van ruiten voorzien.

Volgens Modest kan een zee-aquarium nooit te groot zijn. Immers zal een flinke slok zeewater betere voorwaarden geven voor het bereiken van een

"biologisch evenwicht" dan een bakje met een inhoud van enkele liters. Een grote bak biedt verder als voordelen; minder grote schommeling in het zoutgehalte, minder kans op waterbederf door een sterfgeval of voedselresten en tevens meer mogelijkheden tot het bouwen en arrangeren van een natuurlijk milieu voor de dieren.

Als voorbeeld van een grote bak noemt hij 100x50x50 of 90x45x45.

Dat ook in kleine aquaria hele goede resultaten te bereiken zijn, daarvan zijn wij overtuigd, maar zij vragen meer oplettendheid en kennis van zaken. De maat van het hoekijzer voor bovengenoemde aquariummaten stelt hij op minstens 5 cm! Het laat zich begrijpen, dat hoekijzer van een dergelijke maat beter weerstand zal kunnen bieden aan de druk der ruiten en dus de kans op lekken ook uitgesloten is, wanneer tenminste de ruiten op de juiste manier ingezet zijn.

Kies het glas op veilige dikte en raadpleeg hiervoor de bekende tabellen. Als kit wordt meniestopverf aangeraden. De ruiten moeten zodanig ingezet worden, dat, na het op spanning brengen, aan de binnenzijde geen stopverf te zien is. De dikte van de laag stopverf tussen hoekijzer en ruit dient bij bovengenoemde bakken 7-8 mm te bedragen.

De volgorde waarin de ruiten geplaatst worden is de volgende: eerst de voor- en achterrauit, dan de zijruiten en tenslotte de bodemruit.

Aan deze laatste geeft de schrijver de voorkeur en wel om de volgende redenen. In de eerste plaats is glas volkomen giftvrij en waarborgt dus een goede isolering van de ijzeren bodemplaat, maar ook heeft de bodemruit nog voordelen bij het inzetten van de ruiten. Wanneer nl alle ruiten op de bodem na- ingezet en goed aangedrukt zijn, komt de bodemruit, die goed pas gesneden is er tussen te liggen. Met een houten stopper in de vorm van schroevendraaier stopt hij de stopverf, die door het aandrukken aan de buitenkant uitgepuild is, weer tussen ruiten en hoekijzer; zo stevig, dat ieder luchtblaasje verdwijnt en tevens een flinke dikke laag stopverf tussen de ruiten en het hoekijzer blijft staan. Bij deze handeling drukken wij de ruiten dus naar binnen, maar daar houdt de bodemruit ze weer tegen.

Nog even een paar opmerkingen over de bodemruit. Bij het inzetten leggen we rondom op de bodem een dikke worst stopverf, bij grote bakken ook nog een in het midden, en drukken daar de bodemruit in, door er op te gaan staan. Voordien hebben we in de ijzeren bodem een paar gaatjes geboord, waaruit de samengeperste lucht kan ontsnappen. Bij grote bakken nemen we ook de bodemruit liefst in twee delen. Het gehele gestel wordt voor het ruitenzet ten in de menie gestreken en bovendien aan de buitenkant nabehandeld met zeewatervaste lakverf. De bovenranden van het aquarium, die meestal sterfwillen roesten, heeft hij afgedekt met repen glas ter breedte van het hoekijzer door ze eenvoudig in de natte verf te kleven, en de naden met stopverf dicht te smeren. (De scherpe randen van de glasrepen even glad slijpen. Red) Mastieken doet hij de bakken niet, omdat door de hechte aansluiting der ruiten een isolering van de naden overbodig wordt.

In het buitenland (Frankrijk) heeft hij aquaria leren kennen, waarvan de voorruit niet meer loodrecht staat, maar schuin naar binnen. Hierdoor raken wij alle reflexen in de voorruit kwijt. Hij kan ze een ieder aanbevelen.

Tot slot maakt hij nog de opmerking ook de nodige aandacht te besteden aan de vloer, waar het aquarium of de aquaria op komen te staan. Brede platen onder de ijzeren tafelpoten of beter nog een stuk U ijzer over de volle lengte geven een beter draagvlak, dan de meestal akelig schriële hoekijzer pootjes.

Dee het volgens deze regels en U wordt gevrijwaard van knallende ruiten, water balletten en boze benedenburen.

VARKA MARITIMA

De Specialisten kring

Op de j.l. gehouden maandelijkse contactavond van Werkgroep Den Haag heeft het onderwerp "Specialisten-kring" weer in het middelpunt van de belangstelling gestaan.

Enige tijd geleden is dit onderwerp eveneens besproken geworden in "De Kor" en het blijkt nu, dat dit plan in de afgelopen tijd danig gerijpt is.

Stellig zou reeds eerder een aanvang met de organisatie van de Specialisten kring gemaakt zijn, ware het niet, dat Congreswerkzaamheden alle beschikbare tijd inpalmden.

Door de Haagse Specialisten is nu besloten zeer binnenkort de eerste officiële besprekingsavond te houden, waarbij van gedachten zal worden gewisseld over het doel van de specialistenkringen, alsmede het opstellen van een werkplan en een werkschema. Zoals iedere B.M.-er weet is ook de specialisten kring landelijk ingesteld en kan iedere B.M.-er, die een bepaald dier of een bepaalde diergroep tot studieobject heeft gekozen, lid worden van de specialistenkring. Zodra deze eerste bespreking zijn beslag heeft gekregen, -zij die aanwezig willen zijn gelieven dit aan de secretaris kenbaar te maken- zal hiervan een beknopt verslag in de Kor verschijnen. Geeft U op voor de specialistenkring met vermelding van Uw studieobject en U krijgt voor deze eerste bespreking reeds een uitnodiging toegestuurd.

Copy voor de Kor !!!!

Een noodkreet met twintig uitroeptekens. Ik ben weer grandioos door de toegezonden copy heen. Men zegt wel eens, Waar niet is, verliest de keizer zijn recht!, maar ieder lid ontvangt toch maar wat graag iedere maand zijn Kor. En oh, arme redacteur, die zijn vingers blauw zit te typen, wanneer hij de Kor van de eerste tot de laatste pagina vol moet schrijven. Een hele karwij, die ontzettend veel tijd kost, waardoor ander belangrijk B.M.-werk moet blijven liggen en die eigenlijk voor één man ondoenlijk is. Mag ik daarom mijn "vaste medewerkers" weer eens een stukje copy ontfutseren? De inhoud van de Kor zal er door verlevendigen, wanneer meerdere sprekers aan het woord komen. Stuur Uw copy in het belang van B.M. en liever niet uit medelijden met de redacteur, want hoe het ook zij: een Kor komt er!

De Congres Praatmorgen

Van 10-12 uur in de ochtend zal er in de congreszaal gelegenheid zijn om met andere leden en belangstellenden van gedachten te wisselen en problemen te bespreken. Hiertoe zullen in de zaal zgn. praatkringen worden georganiseerd. Bij iedere praatkring zal een discussieleider aanwezig zijn, die Uw vraag zal trachten te beantwoorden, of zelf één of ander belangrijk punt in het midden zal brengen.

Wij raden daarom een ieder aan, thuis reeds een vragenlijstje samen te stellen (in duplo) waarvan U één exemplaar aan de discussieleider kunt geven. U krijgt Uw antwoord, wij weten met welke moeilijkheden onze leden te kampen hebben en.....de Kor kan er wellicht nog wat copy uit op diepen. Nut dit congres gerust ten eigen bate uit, want U krijgt daar nu de gelegenheid voor. Verschillende specialisten zullen ook aanwezig zijn, aan wie U ook Uw verschillende vragen kunt voorleggen.

Eén tip echter: Bereid thuis één en ander reeds voor. De zaak loopt dan altijd veel vlotter. Weest niet te bescheiden, maar kom er mee voor de dag!